

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/5072/04.06.2022

Parlamentul României

Senat

Secretar General

București / 07.06.2022

**Nr. L 170, 218, 220,
221, 244, 266.**

Doamnei

SILVIA – CLAUDIA MIHALCEA

SECRETAR GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Vă transmitem, în original, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la propuneri legislative (L170/2022, L218/2022, L220/2022, L221/2022, L244/2022, L266/2022) aflate în dezbateră Camerei Deputaților.

SECRETAR GENERAL

TIBERIU HORATIU GORUN

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru aplicarea unor măsuri de sprijin pentru angajatori și salariați în situații de criză, altele decât cele din perioada stării de urgență/asediu/alertă*, inițiată de doamna deputat neafiliat Violeta Victoria Alexandru împreună cu un grup de parlamentari neafiliați, USR (Bp. 148/2022). PL-X. 335/2022

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are în vedere posibilitatea angajatorilor de a reduce timpul de muncă al salariaților cu cel mult 80% din durata zilnică, săptămânală sau lunară, prevăzută în contractul individual de muncă, cu reducerea corespunzătoare a salariului, în cazul reducerii semnificative a activității determinate de existența unor situații de criză, altele decât cele din perioada stării de urgență/alertă.

Totodată, se propune ca pe durata reducerii timpului de muncă, salariații afectați de măsură să beneficieze de o indemnizație de 75% din salariul de bază brut lunar aferent orelor de reducere a programului de lucru, plătită de angajator și decontată, ulterior, din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

De asemenea, inițiatorii propun ca situația de criză care a generat măsura reducerii timpului de muncă, precum și durata de aplicare a măsurii propuse, să fie constatată de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și de ministerul de resort, prin emiterea, în acest sens, a unui ordin de ministru comun.

II. Observații

1. Noțiunea de situație de situație de criză este definită ca fiind „*forță majoră și/sau evenimente cu caracter imprevizibil și provizoriu, determinate de condițiile meteorologice nefavorabile sau de alte situații economice, extreme, independente de angajator*” și dependentă în constatare și în stabilirea duratei de aplicare de decizia ministrului de resort și al ministrului muncii și solidarității sociale. Inițiativa legislativă stipulează că reducerea activității este inevitabilă dacă angajatorul a luat toate măsurile rezonabile pentru evitarea acestora, în sensul evitării ei prin aplicarea prevederilor art. 52 alin. (3) din *Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată*.

Ambele noțiuni de „*situație de criză*” și de „*măsuri rezonabile*”, au un caracter de ambiguitate și nu respectă principiul clarității textului normativ statuat prin art. 8 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căruia „*textul legislativ trebuie să fie formular clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”, rolul partenerilor sociali în gestionarea unei astfel de situații nefiind explicat.

Constituția prevede că regimul stării de asediu și al stării de urgență se reglementează prin lege organică (art. 73 alin. (3) lit. g), în timp ce prin inițiativa legislativă se propune ca, constatarea și instituirea unei situații de criză să fie realizată printr-un act normativ de nivel inferior, respectiv un ordin comun de miniștri.

Totodată, potrivit *Codului civil*, situația de forță majoră (alături de cazul fortuit) reprezintă una din cauzele exoneratoare de răspundere, or propunerea legislativă instituie în sarcina angajatorilor care optează pentru aplicarea măsurii propuse, obligația de a plăti salariaților afectați indemnizația de 75% din salariul de bază brut lunar aferent orelor de reducere a programului de lucru, urmând a deconta aceste sume din bugetul asigurărilor pentru șomaj, precum și o serie de alte restricții.

De asemenea, potrivit art. 50 lit. f) din *Codul muncii*, contractul individual de muncă se suspendă de drept în caz de forță majoră, fără a fi reglementată în acest sens o indemnizație cuvenită salariatului pe perioada suspendării.

Considerăm că pentru identificarea situației de criză generate de „*evenimente economice extreme, independente de angajator*”, nu sunt

indicate în mod clar și previzibil situațiile avute în vedere, fiind necesare criterii/condiții prestabilite.

Prin urmare, considerăm că prin crearea unei instituții noi – situație de criză cu un regim juridic care să permită pe o anumită perioadă derogarea de la *Codul muncii*, se poate eluda cadrulul constituțional care guvernează legalitatea, separația puterilor în stat, condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi și al unor libertăți, fapt ce poate să contravină exigențelor generale ale statului de drept, astfel cum sunt consacrate de art. 1 alin. (3) și (5) din *Constituția României*.

2. La art. 1 alin. (1), nu apreciem oportună modificarea unilaterală a contractului individual de muncă, prin reducerea timpului de muncă cu până la 80% din durata zilnică, săptămânală sau lunară. Pentru a evita abuzuri în aplicare, considerăm că măsura de reducere a timpului de muncă trebuie să fie adoptată cu acordul organizației sindicale îndreptățite să negocieze contractul colectiv la nivel de unitate sau cu reprezentanții salariaților, după caz.

3. Referitor la prevederile art. 4 alin. (2), precizăm că potrivit *Codului fiscal*, angajatorii datorează contribuția asiguratorie pentru muncă pentru drepturile salariale aferente timpului de muncă lucrat, în consecință, apreciem că era necesar ca derogarea instituită să vizeze exclusiv contribuția asiguratorie pentru muncă datorată pentru indemnizația prevăzută la art. 2 alin. (1).

4. În cuprinsul inițiativei legislative s-au identificat reglementări similare cu cele prevăzute în *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 132/2020 privind măsuri de sprijin destinate salariaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru stimularea creșterii ocupării forței de muncă*, aspect care contravine prevederilor art. 16 din *Legea nr. 24/2000*.

5. Potrivit inițiatorilor, „măsura se poate aplica la nivel național sau sectorial, după caz, după emiterea ordinului comun a ministrului de resort și al ministrului muncii și solidarității sociale, în care se constată existența unei situații de criză și se stabilește durata de aplicare”.

Menționăm că aplicarea prevederilor inițiativei legislative conduce la un impact suplimentar asupra bugetului general consolidat, prin majorarea

cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj, buget din care sunt finanțate măsuri de protecție socială și de stimulare a ocupării forței de muncă prevăzute de *Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă*, precum și de alte legi speciale, și, care, în urma acordării măsurilor active de sprijin destinate angajaților și angajatorilor, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului Sars-CoV-2, înregistrează deficit.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Nicolae-Ionel CIUCĂ

~~PREMIER~~ MINISTRU

Domnului senator Florin-Vasile CÎȚU
Președintele Senatului